

Čestný občan od 11. listopadu 1918

Václav Klofáč

První ministr Národní obrany Československého státu

Obecní zastupitelstvo městečka Proseč k návrhu úřadujícího radního Fr. Vávry zvolilo **11. listopadu 1918** čestnými občany presidenta republiky **dr. Tomáše G. Masaryka** a ministra **Václava Klofáče**, k návrhu řídicího učitele Antonína Trkala také spisovatele **Aloise Jiráska**. Jmenování připravil řídicí učitel Antonín Trkal.

Slovutnému Pánu,

*panu Václavu Klofáčovi, ministru Národní obrany
Československého státu v Praze.*

*Obecní zastupitelstvo městečka
Proseče uznávajíc neobyčejné
zásluhy Vaše o probuzení národa
našeho, jakož i neobyčejné
zásluhy Vaše o zřízení
samostatného státu
Československého, jmenovalo
Vás jednomyslně ve své schůzi
konané konané 11. listopadu t.r.
na důkaz vděčnosti a lásky
**čestným občanem městečka
Proseče.***

V Proseči 2. prosince 1918

*František Vávra
úřadující radní*

„Přál bych si, aby po zdravé cestě v náš lid šla veškerá inteligence, která až strašně v posledních letech zhostejněla a neuvěřitelně odvrátila se od lidu. Všude jinde inteligence stojí v popředí lidu a všeho národního hnutí a veřejné činnosti. Jen u nás, v národě malém, kde s každým jednotlivcem zvlášť musíme pracovati, jako by duch někdejších inteligentů-buditelů zmizel, jako by všichni ti Jungmannové, Havlíčkové, Barákové, Sladkovští a Tyršové zmizeli beze stopy a následování. Či zas už národní myšlenka má se opírat jen o ty nejmenší, jako nejmenšími byla vkříšena k životu?“

„Stavíme se na půdu praktickou, nečekajíce na zázraky, jež dle jiných teorií někdy, někdy by se měly státi. Nespoleháme tolik na stát a jeho parlamenty, jako na sebe. A mluvíme-li o obrodě lidské společnosti, o nové a lepší sociétě, tu zvláště je nám jasno, že spása je vlastně v nás a ne v zákonech a moci státní, neboť žádný zákon nemůže nás nutiti bychom byli dobrými a šlechetnými a žádný zákon nemůže zabránit bychom nebyli špatnými. Proto tak velký důraz v sociální své filosofii klademe na výchovu a zušlechtění.“

**Úryvky z Klofáčova projevu, který přednesl
26. července 1908 ve Vysokém Mýtě.**